

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VIŠE JAVNO TUŽILAŠTVO BIHAĆ
BROJ: KT-224/95
Bihać, 08.08.1996. godine

Federalna Republika BiH
Ministarstvo pravosuđa

Viši sud u Bihaću

Primito neposredno poštom (obično preporučeno) *11.08*
11.08.1996 god. u 4 primjerska sa *11-1-00/96*
primljena bez takse
Primijene vrijednosti (novac, takšene marke i sl.)

6196-RI

VIŠEM SUDU

BIHAĆ

Na osnovu člana 45. stav 2. tačke 3. u vezi sa članom 174. stav 2. preuzetog ZKP,
podizem

OPTUŽNICU

PROTIV:

ABDIĆ FIKRETA

osuđivan nepravosnažnom presudom Višeg suda u Bihaću broj K-8/88 od 26.12.1989. godine zbog krivičnog djela iz člana 121. stav 1 i člana 226 stav 3 KZ R BiH, sada nedostižan državnim organima R BiH, nalazi se u bjekstvu, određen mu pritvor od strane istražnog sudije Višeg suda u Bihaću, za njim izdana i raspisana potjernica.

ŠTO JE:

1. Za vrijeme ratnog stanja u R BiH, dana 29. septembra 1993. godine, suprotno Ustavu Republike Bosne i Hercegovine izvršio proglašenje takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" za područje bivšeg okruga Bihać, pa je u periodu od 27. septembra 1993. godine do 21. avgusta 1994. godine, a zatim od 16. novembra 1994. godine do 07. avgusta 1995. godine u Velikoj Kladaši kao predsjednik tzv. Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" i vrhovni komandant vojske tzv. Narodne odbrane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna", naredio, planirao i organizovao formiranje logora i sabirnih centara na području opštine Velika Kladaša, u cilju zatvaranja građana - civila koji su bili protiv uspostavljanja tzv. Autonomne pokrajine, u kojima se prema njima nečovječno postupalo, prisiljavao na službu u njegovoj paravojsci i izgladnjivalo stanovništvo, a što je u suprotno Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata iz 1949. godine, - član 3 stav 1 tačke A i C te naredio granatiranja bez izbora ciljeva,

civilnih, privrednih i kulturnih objekata, a što je u suprotnosti sa 4. Haškom konvencijom o zakonima i običajima rata na kopnu iz 1907 godine i Pravilnika o zakonima i običajima rata na kopnu kao dodatka konvencije - član 25. i 27. Pravilnika, pa je tako:

a) na području opštine Velika Kladuša formirao logore i sabirne centre "Drmaljevo - peradarska firma", "Dubrave", "Ponikve", "Nepeke", "Dolovi", "Rasetin zid" i "Brezici - Zečijak", u koje je zatvarao civilno stanovništvo opštine Velika Kladuša i drugih opština bivšeg okruga Bihać i to muškarce starosne dobi od 14 do 75 godina, djecu do 14 godina, žene bez obzira na starosnu dob, pa je u tom vremenu zatvoreno najmanje 5.000 civila prema kojima se nečovječno postupalo jer su fizički i psihički zlostavljani od strane upravnika logora, čuvara, pripadnika logorske policije i isljednika, tako što su zatočeni civili u logorima i sabirnim centrima, te u drugim za to određenim prostorijama fizički zlostavljani, tučeni nogama na kojima su obično bile vojničke čizme, šakama, policijskim palicama, raznim drvenim predmetima i kundacima pušaka, prisiljavani da u zimskom periodu bez obuče duže vremena stoje u vodi ispred logorskih prostorija, da se međusobno tuku, da pjevaju i uzvikuju parole kojima se veliča tzv. Autonomna pokrajina "Zapadna Bosna" i "Babo", pa su dana 17. juna 1994. godine iz logora "Drmaljevo - peradarska firma" odvedeni u Dispanzer u naselje Polje zatočeni civili: Feriz Alija, Milak Mujo, Husić Šemsudin, Redžić Emin, Mušić Husein, Adilagić Aziz, Delić Hasib zvani "Heba", Jušić Mehmed, Sijamhodžić Mehmed, Cano Kasim i Bibuljica Džeko koji su zatvoreni u prostorije mrtvačnice, a zatim uveče oko 23 sata premlaćeni od strane njegove specijalne policije zv. OBL kojom prilikom su navedenim logorašima polomljena rebra i ruke, te su zadobili mnogobrojne unutrašnje povrede opasne po život, a nakon toga bez ukazivanja ljekarske pomoći, vraćeni u logor "Drmaljevo - peradarska firma", te drugi dan sa ostalim zatočenim civilima upućeni na kopanje rovova i tranšea na prvoj borbenoj liniji kojom prilikom su služili kao živi štit vojsci takozvane Narodne odbrane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" pa je usled ovakvog fizičkog i psihičkog zlostavljanja u logoru "Drmaljevo - peradarska firma" podlegao Erdić Rasim iz Zborišta koji je premlaćen dana 08.08.1994. godine dok je bio na prisilnom radu ispod Starog grada a u logoru "Dubrave" zbog fizičkog zlostavljanja podlegao je Kahrić Selim iz Bosanske Krupe, dok su od zatočenih žena najčešće fizički zlostavljane i premlaćivane: Salkić Nura, Kekić Bejza, Durić Fatima, Galijašević Asija i Hozanović Zuhra, koje su nakon toga zajedno sa drugim logorašicama upućivane na prisilni rad u Veliku Kladušu i na teritoriju tzv. Republike Srpske krajine, o čemu je usmeno i pismeno izvještavan kako od predstavnika sudskih organa tzv. Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" tako i od visokih predstavnika Ujedinjenih nacija i UNPROFOR-a te Međunarodnog komiteta crvenog križa, pa i pored toga nije ništa preduzeo da se poboljša stanje u logorima i sabirnim centrima

b) Za cijelo vrijeme trajanja tzv. Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna", a posebno od 16. novembra 1994. godine u dogovoru sa Srpskom vojskom iz takozvane Republike Srpske krajine i takozvane Republike srpske, naredio da vojska takozvane Narodne odbrane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" vrši granatiranje civilnih ciljeva bez izbora cilja i to rubnih područja opštine Velika Kladuša, Bihaća i Bosanske Krupe, te opštine Bužim i Cazin, usljed čega su na području opštine Velika Kladuša smrtno stradali: Nuhanović Fatima, Velić Fatima, Džebić Senija, Mušeljić Sead, Hašić Elvis, Mahić Senija, Mahić Rasima, Redžić Hasib, Ikić Ibrahim, Nezirević Mejra, Delić Meho, Kajbić Hamić, Murtić Rasim, Šakanović Meho, Mašinović Sead, Kapić Munib, Elezović Mehmed, Murtić Bajro, Šakanović Juso, Kukić Mehmed, Odobašić Hasan, Odobašić Asima, Mujkić Alija, Šabić Osman, Medić Marko, Delanović Elvira, Bašić Meho, Čaušević Edhem, Rizvić Halil, Omeragić Zarif, Kantarević Atif, Šakanović Latif, Pehlić Feho, Pehlić Đula, Mustedanagić Rahima, Oklopčić Hatidža, Dizdarević Vehab, Dizdarević Fatima, Hušidić Hašim, Hušidić Elvin, Hušidić Emina, Hušidić Suada, Suljanović Hašim, Rizvić Aida, Kantarević Husein, Hušidić Seida, Hušidić Arif, Latić Muharem, Ičanović Tiana, Galijašević Emil, Čejvanović

Arif, Murgić Muharem, Kekić Ibrahim, Džaferović Senija, Alibegić Arif, Žalić Elvis, Žalić Evedin, Miljković Ćmina, Topčagić Šaban, Mačković Ismet, Keserović Hurem, Toromanović Razija, Čejvanović Alija, Šabić Muste, Miljković Nurka, Sabljaković Mustafa, Kandić Sanel, Mujagić Rubija, Latić Mirzet, Kekić Ibrahim, Bilić Melka, Okanović Reumina, Melkić Ferid, melkić Fatima, Melkić Elvira, melkić Edisa i Melkić Zehida, a povrijeđeno 125 civila, dok je na civilnim i sakralnim objektima pričinjena materijalna šteta u iznosu od 22.672.000 DM, na području opštine Bužim, poginuli su civili: Račić Muamer, Ožegović Fikret, Mujagić Zemin, Makić Amela, Bajraktarević Haris, Smajić Samir, Aličić Šefika, Isaković Hasiba, Veladžić Fehim, Isaković Hasan i Ičanović Ferid, dok je povrijeđeno najmanje 58 civila a šteta na privrednim, kulturnim i sakralnim objektima pričinjena je u iznosu od 11.212.820 DM, na području opštine Bihać poginuli su civili: Keškić Husein, Keškić Osme, Keškić Sulejman, Gašljević Slavko, Mahmutović Ahmet, Sušić Edin, Rekić Esnaf i Sušić Mirsad, a povrijeđeno najmanje 8 civila dok je na civilnim, privrednim, kulturnim te sakralnim objektima pričinjena velika materijalna šteta, na području opštine Cazin poginuli civili: Rošić Ferid, Šahinović Redžep, Džehverović Mina, Muharemović Osman, Catić Senija, Catić Sabina, Selimović Munib, Murić Rasim, Beganović Suad, Beganović Sulejman, Dizdarević Osman, Lulić Hata, Lulić Haris, Lulić Rifet, Ahmetašević Muhamed, Nuhanović Meris, Tahirović Nermin, Bašić Hata, Bašić Sead, Beganović Rasim, Lulić Mirhad, Ždralić Rifeta, Ždralić Suad, Ždralić Mervisa i Ždralić Sead, dok je ranjeno najmanje 150 civila a uništeno i oštećeno preko 1600 objekata, te na području opštine Bosanska Krupa, poginuli civili: Burzić Bečo i Orešanin Esad.

c) dana 24. novembra 1993. godine izdao naredbu broj SP: 01/49-1/93 da se obustave svi konvoji za slobodne teritorije bivšeg okruga Bihać usljed čega je došlo do poremećaja u snabdijevanju stanovništva životnim namirnicama i tako do izgladnjivanja stanovništva.

d) građane opštine Velika Kladuša sa raznim mjerama zastrašivanja i vršenja terora prisiljavao na službu u njegovim paraformacijama.

D a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata naredio, planirao i organizovao da se protuzakonito zatvara civilno stanovništvo, da se civilno stanovništvo fizički i psihički zlostavlja, da se vrši granatiranje bez izbora cilja i da se prisiljava na službu u vojsku tzv. Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna", to jest u neprijateljskoj vojsci.

2. U istom periodu i u istom svojstvu kao pod tačkom 1. optužnice, formirao na području opštine Velika Kladuša logore za zarobljene pripadnike 5. Korpusa Armije Republike Bosne i hercegovine i to logore "Miljkovići - Valionica", "Nepeke" i "Dolovi", u kojima su fizički i psihički zlostavljani i premlaćivani ratni zarobljenici, pa je od fizičkog zlostavljanja u logoru "Dolovi" podlegao ratni zarobljenik Halkić Senad, pripadnik 503 Slavne brdske brigade, a od zadržanih povreda po izlasku iz logora "Miljkovići - Valionica" u Regionalnoj bolnici Bihać podlegao Alagić Faruk pripadnik 502. Viteške brigade, a što je suprotno Ženevskoj konvenciji o postupanju sa ratnim zarobljenicima iz 1949. godine - član 3. stav 1. tačke 1. i člana 13.

D a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata naredio i organizovao da se prema ratnim zarobljenicima vrše mučenja i nečovječna postupanja.

Čime je pod tačkom 1 optužnice počinio krivično djelo - ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 preuzetog KZ SFRJ, a pod tačkom 2 krivično djelo - ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz člana 144 istog zakona.

Radi toga

PREDLAŽEM

1. Da se pred tim sudom zakaže i održi glavni pretres na koji da se pozovu okrivljeni Abdić Fikret i Viši javni tužilac.

2. Da se na glavni pretres pozovu i kao svjedoci saslušaju:

- Šakanović Zuhdijah sin Alije iz Velike Kladuše ul. M. Pijade 7. (R.br.28 spisa).
- Sadiković Hajrudin, sin Sulejmana iz Todorova (R.br. 29 spisa)
- Huskić Hasan sin Huse iz Velike Kladuše - Golubovići bb (R.br. 31. spisa)
- Delić Meho sin ibrahima iz Male Kladuše - Glavica (R.br. 31. spisa)
- Nadarević Ibro sin hasiba iz Velike Kladuše - Polje (R.br. 32 spisa)
- Nikšić Marijan sin Milana iz Karlovca - Ilovac (R.br. 34 spisa)
- Kadić Husein sin Asima iz Bos. Krupe - Aleja Lenjina (R.br. 42. spisa)
- Jušić Mehmed sin Šabana iz Velike Kladuše - Polje (R.br. 43. spisa)
- Džanić Hasan sin Hasana iz Male Kladuše . Barake (R.br.44 spisa)
- Čano Kasim sin Mehmeda iz Velike Kladuše Ul. Ibrahima mržljaka br.32/3 (R.br. 42.sp.)
- Feriz Alija sin Hamida iz Velike Kladuše (R.br. 46 spisa)
- Šabić Aziz sin Ale iz Velike Kladuše - Žrtava fašizma br. 4. (r.br. 47. sp.)
- Behrić Zuhdija sin mehmeda iz Velike Kladuše Ul. Žrtava fašizma br. 30 (r.br. 48. spisa).
- Mezildžić Edina kćerka Hašima iz Velike Kladuše ul. Mahmuta Zulića br. 22. (r.br.50).
- Aličajić Husein sin Huse iz Cazina - Tržac (R.br. 51.sp.)
- Čović Musa sin Huseina iz Cazina - Šturlić (R.br.52.sp.)
- Milak Mujo sin Huse iz Velike Kladuše ul. Izeta Nanića br. 3. (R.br. 54. spisa)
- Bibuljica Džeko sin Fehima iz Velike Kladuše Ul. Izeta Nanića (R.br. 55 spisa)
- Delić Hasib zv. "Heba" sin hasana iz Velike Kladuše - Zagrad (R.br. 59.sp.)
- Galijašević Asija kćerka Husnije iz Male Kladuše . Glavica (R- broj 60 spisa)
- Salkić Nura kćerka Ale iz Male Kladuše . Barake (R.br. 61 spisa)
- Kekić Bejza kćerka Bešira iz Male Kladuše . Glavica (R.broj 62. spisa).
- Durić Fatima kćerka Huseina iz Velike Kladuše ul. Edvarda Kardelja br. 64 (R.br. 63)
- Sulejmanagić Refik sin Sulejmana iz Bihaća ul. ćerima Remića br. 3 (R.br. 66. spisa)
- Okanović Mirsad sin Zuhdije iz Velike Kladuše . Kulište (R.br. 67. spisa)
- Karajić Senad sin Mehmeda iz Velike kladuše . Tmovi k.br. 116. (R.br.68 spisa).
- Begović Samir sin kemala iz Velike Kladuše - Šabića put (R.br. 69. spisa)
- Mujagić Ibrahim sin Ibre iz Velike Kladuše Ul. Huse Čehića (R.br. 70. spisa)
- Redžić Emin sin Sulje iz Velike Kladuše Ul. Mahmuta Zulića br. 8. (R.br. 71 .spisa)
- Salkić Sanel sin Rasima iz Bihaća - Ozimice II B-10 (R.br. 72. spisa).
- Purić Mirsad sin Šabana iz Velike Kladuše ul. R. Durakovića br. 55. (R.br. 73 u spisu)
- Rahmanović Mumin sin Mumina iz Velike Kladuše - Polje br. 190. (R.br. 74 spisa)
- Karajić Asima kćerka Djemila iz Velike Kladuše ul. 7. Korpusa A RBiH 37. (R.br. 77.sp.)
- Kudić Salih sin Mehe iz Velike Kladuše Ul. I. Mržljaka (R.br. 78 spisa)
- Ičanović Rasim sin Abida iz Velike Kladuše Ul. Džemala Bijedića br. 44 (R.br.79. sp.)

- Delić Enesa iz Velike Kladuše, Ul. I Muslimanske brigade br. 50 (R.br.81.spisa)
- Grahović Alemsa, kćerka Ibrahima iz Velike Kladuše Ul. 7. Korpusa ARBiH (R.br.82.sp.)
- Čaušević Mirsad sin Ismeta iz Velike Kladuše Ul. 5. Korpusa ARBiH br. 14 (R.br.85.spisa).
- Trgovčić Almadin sin Halida iz Velike Kladuše Ul. Tone Hrovata br. 2. (R.br.87.spisa).
- Krajić Enisa kćerka Redže iz Velike Kladuše - Trnovo k.br. 163. (R.br.88.spisa)
- Gračanin Ismet sin Mehmeda iz Velike Kladuše (u pritvoru Okružnog zatvora Bihać), (R.br.89.spisa)
- Ikanović Asim sin Ošmana iz Velike Kladuše - Vrnograč (R.br. 90.spisa)
- Hodžić Salih sin Edhema iz Velike Kladuše - Vrnograč (R.br. 91.spisa)
- Erdić Kasim sin Omera iz Velike Kladuše - Zborište (R.br.92.spisa)
- Jadran Frančeski sin Augustina iz Bihaća - Harmani H-15-202. (R.br.94.spisa)
- Nuhanović Suad sin Hase iz Bihaća ul. Slavka Rodića br. 79. (R.br. 95. spisa)
- Tričić Bešir sin Huseina iz Cazina - Šturlići (R.br. 96.spisa).
- Džinić Mirsad sin Husnije iz Cazina - Tržac (R.br.97.spisa).
- Samardžić Čazim sin Bećira iz Cazina - Pjanići (R.br. 98. spisa)
- Handanagić Rifet sin Asima iz Cazina - Ostrožac (R.br. 103. spisa)
- Dizdarević Murat iz Cazina - Šturlići (R.br. 104.spisa)
- Abdić Ferid sin Fehima iz Cazina - Rujnica (R.br. 105.spisa)
- Dedić Ismar sin Ismeta iz Bihaća Ul. Drvarska br. 50. (R.br. 106.spisa)
- Raković Edo sin Ahme iz Bihaća, Ul. Bužimska br. 35. (R.br. 110.spisa)
- Dervišević Šaban sin Rame iz Cazina - Šturlići (R.broj 111.spisa)
- Hajdarević Nermin sin Đulage iz Bosanske krupe - Jezerski (R.broj 112.spisa).

3. Da se u dokaznom postupku izvrši uvid u priložena dosijea i to: u dosije br. 1 (dokazi o uspostavi takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" i ulozi okrivljenog u formiranju i organizovanju logora i sabirnih centara), dosije br. 3. i 4. (dokazi o logoru "Nepeke"), dosije br. 5. (dokazi o logorima "Ponikve", "Dolovi", "Dubrave" i "Miljkovići - Valionica"), dosije br. 6. (dokazi za logore "Drmaljevo - peradarska farma" i o saradnji sa Srpskom vojskom), u fotodokumentaciju navedenih logora a posebno da se uzme u uvid u sljedeću dokumentaciju:

- izvještaj Visokog predstavnika UN Tadeuša Mazovjeskog kojeg je sačinio nakon posjete logorima u Velikoj Kladuši dana 28.07.1994. godine koji izvještaj je uputio okrivljenom,
- u izvještaj šefa Ureda za civilna pitanja UNPROFOR-a od 11.08.1994. godine koje je upućeno okrivljenom,
- u izvještaj Davida Lasmana od 29.07.1994. godine,
- izvještaj Tomasa Kremca od 29.07.1994. godine,
- u izvještaj - radni list o posjeti MK CK civilnom zatvoru u "Drmaljevu" od 21.06.1995. godin,
- u izvještaje i službene zabilješke koje je Alibegić Đulaga, kao predsjednik Višeg suda takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" dostavljao okrivljenom a odnose se na uslove života u logorima i sabirnim centrima,
- u medicinsku dokumentaciju Regionalne bolnice Bihać povodom smrti Alagić Faruka i medicinsku dokumentaciju Doma zdravlja Velika Kladuša povodom smrti Emrić Rasima, kao i službenu zabilješku od 27.08.1995. godine predsjednika Višeg suda takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" povodom smrti Halkić Senada,
- u obavijest Štaba civilne zaštite Velika Kladuša br. 11-13-02.2114/96 od 17.07.1996. godine o poginulim i ranjenim civilima na području opštine Velika Kladuša,

N

o materijalnim štetama, informaciju Štaba civilne zaštite Bihać br. 2/96 od 18.07.1996. godine o poginulim, ranjenim civilima i štetama na području opštine Bihać, informaciju o žrtvama broj II.L D-2.52/96 od 11.07.1996. godine o poginulim i ranjenim civilima i obavijest općine Cazin br. 06.-339-21/96 od 01.07.1996. godine o poginulim i ranjenim civilima i štetama, te obavijest općine Bosanska Krupa br. 02/1.1873/96 od 01.07.1996. godine o poginulim civilima na toj općini.

- da se izvrši uvid u akta, prepisku okrivljenog i njegovih potčinjenih sa vojnicima Srpske vojske takozvane Republike Srpske Krajine, u operativni dnevnik pod nazivom "PAUK" od 16.11.1994. godine, u zabilješku sačinjenu od strane Srpskog oficira iz Bihaća, čije ime je Radojica zv. Kobac od 07.02.1995. godine u Plan i kartu artiljerijskih ciljeva sačinjenu od strane takozvane Narodne odbrane i Srpske vojske.

- da se izvrši uvid u izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog i podatke o njegovom imovnom stanju,

- da se izvrši uvid u naredbu okrivljenog Sp.br. 01/49.1/93 od 24.11.1993. godine.

4. Da se pozove vještak za sudsku medicinu i patologiju koji će na osnovu medicinske dokumentacije koja se nalazi u spisu i na osnovu neposrednog uvida i uvida u izvode koje su zadobili zatočeni civili - svjedoci i ratni zarobljenici u logorima i sabirnim centrima dati svoj nalaz i mišljenje o vrstama i težini zadobijenih povreda.

5. Da se na osnovu odredbe člana 2. A. Uredbe sa zakonskom snagom o primjeni KZ RBiH i KZ SFRJ koji je preuzet kao Republički zakon, okrivljenom izrekne kao sporedna kazna konfiskacija imovine.

6. Da se na osnovu člana 300. stav 3. preuzetog ZKP okrivljenom Abdić Fikretu izrekne kazna zatvora u odsustvu jer zato postoje kriminalno politički i moralni razlozi obzirom na društvenu opasnost krivičnog djela i njegovog izvršioca.

O B R A Z L O Ž E N J E

Okrivljeni Abdić Fikret je dana 29. septembra 1993. godine, suprotno Ustavu Republike Bosne i Hercegovine izvršio proglašenje takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" za područje bivšeg okruga Bihać. Odmah po uspostavi ove neustavne pokrajine otpočeo je sa formiranjem paradržavnih i paravojnih formacija sa ciljem da ovaj dio Republike Bosne i hercegovine izdvoji u zasebnu državnu tvorevinu. Tom prilikom okrivljeni nije birao sredstva za postizanje svog zacrtanog cilja. Radi toga je naredio, organizovao i formirao logore i sabirne centre na području opštine Velika Kladuša u kojima je zatvarano civilno stanovništvo, muškarci, žene i djeca, dakle sve one koji nisu bili pripadnici vojske uspostave takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna".

U tom periodu formirani su logori i sabirni centri "Drmaljevo", "peradarska farma", "Dubrave", "Ponikve", "Dolovi", "Rašetni Zid" i "Brezici - Zečijak" u kojima logorima i sabirnim centrima je u vrijeme trajanja takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" bilo zatočeno oko 5.000 civila sa područja bivšeg Okruga Bihać. Sa zatočenim civilima nije se postupalo u skladu sa Međunarodnim pravom - Ženevskom konvencijom o zaštiti

gradanskih osoba u vrijeme rata iz 1949. godine. U logorima i sabirnim centrima su bili muškarci stari i preko 70. godina, djeca do 14 godina, starije žene, bolesnici i invalidi, isti su fizički i psihički zlostavljani, premlaćivani su u prostorijama logora, na prisilnom radu te u zato posebno određenim prostorijama. Sredstva kojima su premlaćivani nisu se birala, ali su najčešće tučeni nogama na kojima su bile vojničke čizme, raznim drvenim predmetima i slično. Jedna grupa zatočenih civila je sredinom 1994. godine odvedena u prostorije Dispanzera (mrtvačnicu) gdje su uveče oko 23 sata premlaćeni od strane specijalne policije okrivljenog Fikreta Abdića. Tom prilikom većina od ovih civila zadobila je razne prelome ekstremiteta i unutrašnje povrede sa trajnim posljedicama. Također su upućivani na prisilan rad na prvu borbenu liniju gdje su služili kao živi štit vojsci takozvane Narodne odbrane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" usljed ovakvog fizičkog zlostavljanja u logoru "Drmaljevo - peradarska farma" podlegao je Erdić Rasim iz Zborišta koji je premlaćen za vrijeme prisilnog rada koji je obavljao ispod Starog grada gdje je bilo sjedište okrivljenog, dok je u logoru "Dubrave" podlegao civil Kahrić Selim. Zatočene žene u logorima nisu imale ni minimalne uslove za život kao ni muškarci, iste su premlaćivane kako od strane logorske policije tako i od strane isljednika takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna". Mnoge su prisiljavane na fizički rad u Velikoj Kladuši kao i na rad u takozvanoj Republici Srpskoj krajini a u korist srba. Tom prilikom su ponižavane i psihički zlostavljane. Svi zatočeni civilni su prilikom postrojavanja bili prisiljeni da izvikuju parole kojima se veliča takozvana Autonomna pokrajina "Zapadna Bosna", "Šabo" te vojska takozvane Narodne obrane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna". Zatočenik koji bi odbio da izvikuje parole ili koji bi parolu tiho izgovorio na licu mjesta bio bi premlaćen.

Odmah po formiranju takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" okrivljeni Abdić Fikret je otpočeo sa stvaranjem paravojnih formacija koje je naoružavao iz takozvane Republike Srpske krajine. Po izbijanju sukoba sa pripadnicima 5. korpusa Armije Republike Bosne i hercegovine okrivljeni je otpočeo sa otvorenom saradnjom sa "Srpskom vojskom". Tom prilikom vršeno je granatiranje bez izbora cilja civilnih, privrednih i kulturnih objekata na rubnim područjima Velika Kladuša i Bihaća te opštinama Bužim, Cazin i Bosanska krupa. Ova saradnja sa Srpskom vojskom naročito je došla do izražaja 16. novembra 1994. godine kada su u Veliku Kladušu došli pripadnici vojske takozvane Republike Srpske Krajine gdje je smještena njihova komanda. Usljed granatiranja bez izbora cilja na područjima navedenih opština poginulo je najmanje 124 civila, ranjeno najmanje 345 civila a pored toga na privrednom, civilnom i društvenim objektima pričinjena je ogromna materijalna šteta.

Krajem novembra mjeseca 1994. godine okrivljeni Fikret Abdić je izdao naredbu da se obustave svi konvoji za slobodnu teritoriju bivšeg Okruga Bihać, usljed čega je došlo do poremećaja u snabdjevanju stanovništva sa životnim namirnicama.

Okrivljeni Fikret Abdić je na razne načine prisiljavao građane na službu u njegovim paravojnim formacijama i za postizanje toga cilja također nije birao sredstva. Svi oni koji su odbili poziv za mobilizaciju bilu su upućivani u formirane logore i sabirne centre gdje su mučeni i zlostavljani radi čega su mnogi i prihvatili poziv za službu iz straha od daljih represalija.

Okrivljeni je u označenom vremenu također formirao logore za ratne zarobljenike i u logore "Miljakovići - Valionica", "Nepeke" i "Dolovi". Prema ratnim zarobljenicima, pripadnicima 5. Korpusa Armije R BiH postupalo se suprotno pravilima Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima iz 1949. godine Ratni zarobljenici su na zne načine zlostavljani, premlaćivani i prisiljavani na prinudne radove, isti su tučeni raznim drvenim predmetima, kolčevima, kundacima pušaka i slično, upućivani su na

prisilan rad na teritoriju takozvane Republike Srpske krajine gdje su tučeni i prisiljavani da se međusobno tuku što su njihovi čuvari gledali i smijali se. usljed ovakvog fizičkog zlostavljanja u logoru "Dolovi" podlegao je ratni zarobljenik Halkić Senad pripadnik 503. Slavne brdske brigade, a od zadobijenih povreda po izlasku iz logora u Regionalnoj bolnici Bihać podlegao je Alagić Faruk pripadnik 502. Viteske brigade.

Stanje stvari iz ove optužnice je utvrđeno na osnovu iskaza saslušanih svjedoka, odluka o formiranju paradržavne tvorevine Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna", odluka i naredbi o formiranju paravojnih formacija, odluka o formiranju logora i sabirnih centara, izvještaja sudskih organa takozvane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" o stanju u logorima i sabirnim centrima, naredbe o zabrani prolaženja konvoja, izvještaja visokih predstavnika UN, UNPROFOR-a te drugih predstavnika humanitarnih organizacija o stanju u logorima i sabirnim centrima, izvještaja o poginulim i povrijeđenim civilima te materijalnoj šteti, medicinskoj dokumentaciji i drugoj obilnoj dokumentaciji koja se nalazi u spisu.

U toku istrage saslušani su mnogobrojni svjedoci - civili koji su bili zatočeni u navedenim logorima i sabirnim centrima koji su u svojim iskazima detaljno opisali život u tim logorima i kako je prema njima postupano. Svjedoci su opisali sam način mučenja, psihičkog zlostavljanja, sredstva sa kojima su tučeni, ko ih je tukao, po čijem nalogu, te uslove na prisilnom radu u Velikoj Kladuši a posebno na prisilnom radu ispod Starog grada gdje je bilo sjedište okrivljenog. Isto tako su istakli da je okrivljeni Fikret Abdić vidio ova zlostavljanja ispod Starog grada obzirom da mu je tu bilo sjedište i da je često bio na platou odakle je mogao vidjeti pod kojima su uslovima radili.

Svjedoci su saglasno izjavili da su sve naredbe polazile od okrivljenog Abdić Fikreta, bez kojeg se inače nije moglo ništa preduzimati na tom području, te iako nije lično učestvovao u psihičkom i fizičkom zlostavljanju zatočenika, to je činio preko svojih potčinjenih koji su ga svakodnevno pismeno ili usmeno izvještavali o događanjima u Velikoj Kladuši

Tako su saslušani svjedoci koji su bili pripadnici njegove vojske izjavili da je okrivljeni Abdić Fikret obično govorio "Ja sam njima dao posao, dao im sve, a oni mi rade o glavi".

Postupanje sa ratnim zarobljenicima je utvrđeno na osnovu iskaza svjedoka - ratnih zarobljenika pripadnika 5. Korpusa Armije R BiH koji su bili zatvoreni u označenim logorima. Ovi svjedoci su takode detaljno opisali način života u logorima te postupanje čuvara, zatvorske policije i isljednika prema njima, a koji su postupali po naredbama okrivljenog i njegovih potčinjenih.

Saslušani svjedoci su izjavili da su svi sposobni muškarci bili prisiljavani na službu u paravojску takozvane Narodne odbrane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna". Svaki onaj koji bi odbio mobilizacijski poziv bio bi izvrnut progonu, zatvaranju i zlostavljanju.

Iskazi svjedoka o uslovima života u logorima i sabirnim centrima potvrđuju se i izvještajem Tadeuša Mazovječkog, specijalnog izvjestitelja o situaciji ljudskih prava u bivšoj Jugoslaviji pri UN od 28.07.1994. godine koji je upućen okrivljenom Abdić Fikretu. U izvještaju je navedeno da je postojeće stanje i uvjeti u logorima i sabirnim centrima posebno neprihvatljivo, pošto oni ugrožavaju osnovne standarde međunarodnih zakona o ljudskim pravima koja se primjenjuju u ratnim situacijama. Tako se navodi da su uslovi veoma loši, zgrade nisu prikladne za stanovanje ljudi, tretman prema zatvorenicima neprihvatljiv, mnogi od njih su bili predmet grube tuče, jedan broj pritvorenih je bio

pretučen , a što je to u suprotnosti sa međunarodnim humanitarnim pravom. Predložio je da se odmah oslobode svi pritvorenici.

Na teške uslove u logorima ukazuje i izvještaj Tomasa Kremca od 29. jula 1994. godine, izvještaj Šefa Ureda za civilna pitanja UNPROFOR-a od 11.08.1994. godine, pismo Davida Lasmana od 29. jula 1994. godine, kao i izvještaj - radni list Međunarodnog crvenog krsta o posjeti civilnom zatvoru u "Drmaljevu" od 1994. godine, te drugi izvještaji i dokumentacija u spisu.

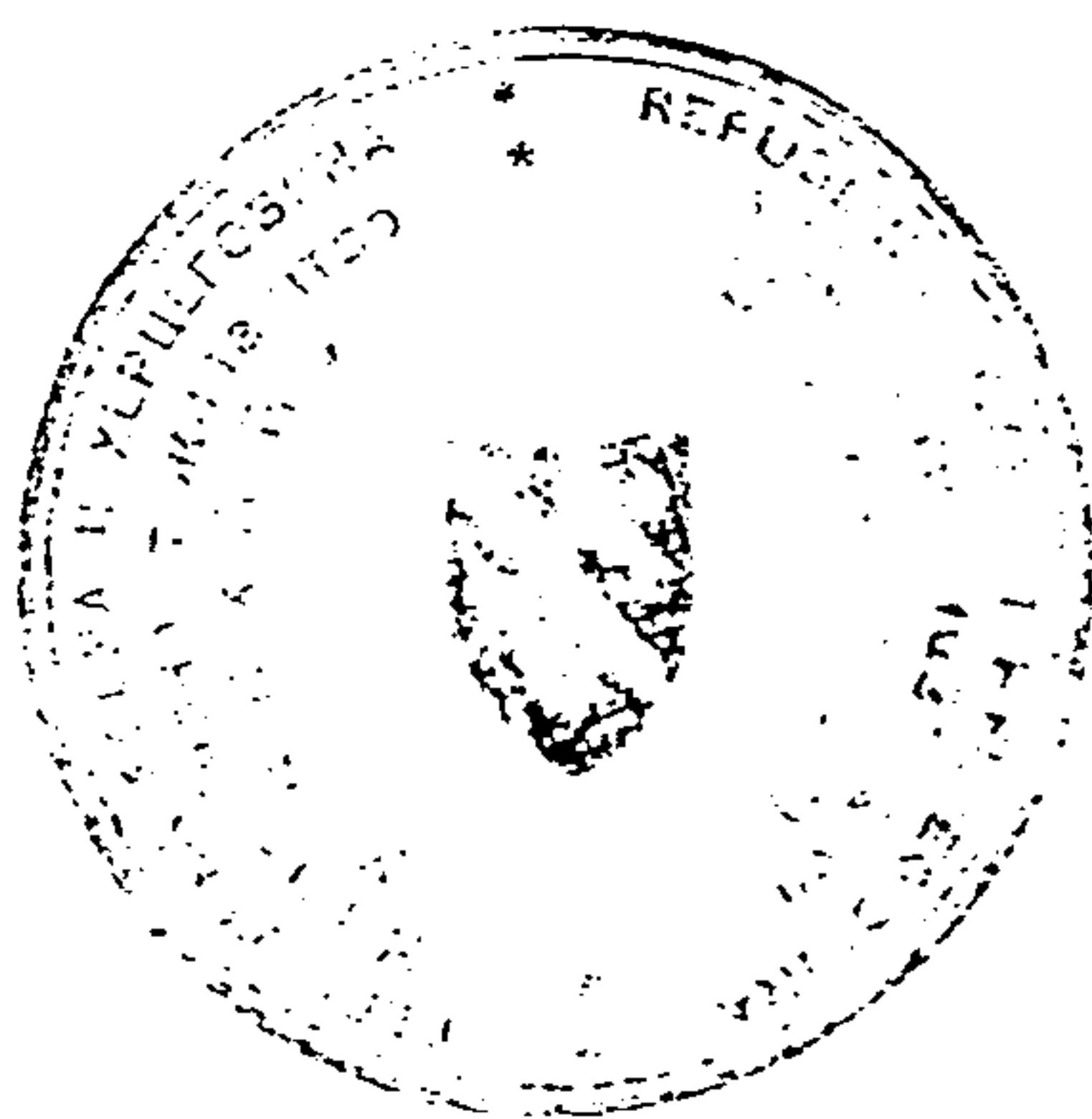
Da je okrivljeni Abdić Fikret saradivao sa srpskom vojskom iz takozvane Republike Srpske Krajine i Republike Srpske proizilazi iz iskaza svjedoka, te pismenih i usmenih dogovora koja je imao sa oficirima tih vojski. Cilj ovih dogovora je naoružavanje takozvane vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine "Zapadna Bosna" te zajedničko artiljerijsko granatiranje bez izbora cilja, civilnih, privrednih i drugih objekata. Na to ukazuje operativni dnevnik komande "Pauk" iz novembra mjeseca 1994. godine, naredenje iz januara mjeseca 1995. godine sa planom artiljerijskih ciljeva kao i druga dokumentacija iz koje proizilazi nesumnjiva saradnja i zajedničko djelovanje.

Da je okrivljeni Abdić Fikret vršio izgladnjivanje stanovništva bivšeg okruga Bihać proizilazi iz iskaza saslušanih svjedoka te naredbe broj: SP-01/49-1/93 od 24.11.1994. godine koju je lično potpisao.

U toku istrage okrivljeni Abdić Fikret nije saslušan i nije dao svoju odbranu na navode iz zahtjeva za sprovođenje istrage, te je istraga sprovedene u njegovoj odsutnosti jer za to postoje zakonski uslovi. No i pored toga što okrivljeni nije dao svoju odbranu , smatram da je na osnovu rezultata sprovedene istrage utvrđeno da je isti ovakvim kriminalnim postupanjem kršio pravila međunarodnih konvencija koja regulišu postupanje sa civilnim osobama i ratnim zarobljenicima za vrijeme rata i Pravila o zakonima i običajima ratovanja, čime je počinio pod tačkom 1 dispozitiva optužnice krivično djelo - ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142 stav 1 preuzetog KZ SFRJ, a pod tačkom 2 dispozitiva optužnice krivično djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz člana 144 istog zakona.

Obzirom da okrivljeni Abdić Fikret nije dostupan državnim organima, smatram da je prijedlog za suđenje u odsustvu opravdan, jer se radi o teškom i veoma društveno opasnom krivičnom djelu i učiniocu sa teškim posljedicama, a na to upućuju kriminalni, politički i moralni razlozi.

Na osnovu svega izloženog smatram da je optužnica opravdana i na zakonu zasnovana.

ZAMJENIK
VIŠEG JAVNOG TUŽIOCA
Džafić Asim